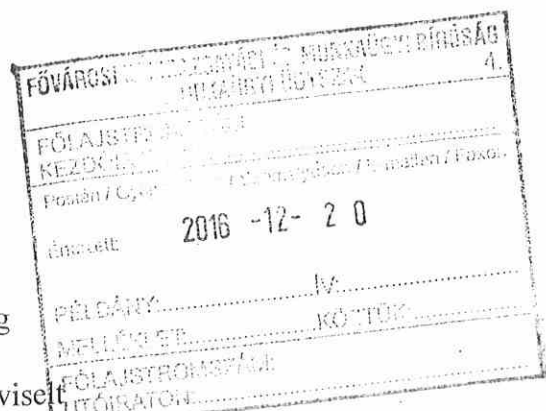

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK
mint másodfokú bíróság
5.Mpkf.690.186/2016/3.

1.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság

a Kiss László elnök (kérelmező címén) által képviselt
Mozdonyvezetők Szakszervezete (1145 Budapest, Bácskai u. 11.) kérelmezőnek

a dr. Várkonyi Péter jogtanácsos (kérelmezett címén) által képviselt
MÁV-START Vasúti Személyszállító Zrt. (1087 Budapest, Könyves Kálmán krt. 54-60.)
kérelmezett ellen

sztrájk jogszerűségének megállapítása iránt indult nemperes eljárásában a Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 37.Mpk.50.378/2016/7. számú végzése ellen a kérelmező 8. sorszámú
fellebbezése és a kérelmezett ellenkérelme folytán meghozta a következő

V É G Z É S T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A másodfokú bíróság kötelezi a kérelmezőt, hogy fizessen meg a kérelmezettnek 15 napon belül
5.000 (ötezer) forint eljárási költséget.

Az eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság a kérelmet – amely a kérelmező által meghirdetett sztrájkok jogszerűségének
megállapítására irányult - elutasította, és kötelezte a kérelmezőt, hogy fizessen meg a
kérelmezettnek 10.000.-Ft perköltséget, továbbá megállapította, hogy az eljárási illetéket az állam
viseli.

Az elsőfokú végzésben rögzített tényállás szerint a kérelmező 2016. augusztus 18. napján levélben
tájékoztatta a kérelmezettet, hogy a mozdonyvezetők folyamatosan sérelmezik egyes
munkakörülmények tarthatatlan állapotát, ezért a kérelmező által összeállított két kérdőív alapján a
kérelmező szeptember hónapban felméri a munkakörülményeket, és a felmérés eredményéről a
kérelmezettet is tájékoztatja.

5.Mpkf.690.186/2016/3.

A kérelmezett 2016. augusztus 25. napján kelt válaszlevelében utalt arra, hogy maga is törekszik a munkakörülmények javítására, ezért nyitott arra, hogy a felmérés eredményét a kérelmezővel közösen értékelje, illetőleg vele közösen határozzon meg célokat a munkakörülmények javítása érdekében.

A kérelmező a 2016. november 2. napján értesítette a kérelmezettet, hogy a felméréseket elvégezte, ezzel összefüggésben kollektív munkaügyi vitát kezdeményez, és kéri egyeztető eljárás lefolytatását. Az egyeztetés időpontjára 2016. november 4. napjának 10.00 óráját javasolta. Követeléseit az alábbi főbb pontokban rögzítette:

I. A közlekedés biztonságát befolyásoló, közvetve veszélyeztető állapotokat megszüntető követelések.

II. A vasúti járművek műszaki állapotaival összefüggő követelések.

III. A vasúti járművek munkavédelmi szempontból kifogásolható, illetve az emberi egészséget terhelő hatások és kockázatok megszüntetése iránti követelések.

IV. A mozdonyvezetők öltöző, pihenő helyiségére és tisztálkodási lehetőségei.

V. A mozdonyvezetői foglalkozás-egészségügyi alkalmasság megőrzése érdekében, illetve a hivatásra alkalmatlanná vált kollégák sorsát méltányosan és humánusan kezelő vállalati gondoskodási rendszer kialakításához és működtetéséhez kapcsolódó követelések.

E főbb pontokon belül a kérelmező az I. pontban további 11, a II. pontban 7, a III. pontban 8, a IV. pontban 6, az V. pontban 7 alpontban kérte a kollektív munkaügyi vita lefolytatását.

A kérelmezett a 2016. november 11. napján kelt elektronikus levelében tájékoztatta a kérelmezőt arról, hogy a felmérésekkel kapcsolatban vizsgálatot folytat a javaslatok teljesíthetőségéről, és a kollektív munkaügyi vita időpontjáról a szakmai vizsgálat befejezését követően kíván egyeztetni a kérelmezővel.

A kérelmező 2016. november 16. napján sztrájkfelhívást tett közzé.

2016. november 16-án a kérelmezettet is tájékoztatta a sztrájkfelhívásról, hivatkozva arra, hogy az általa novemberben kezdeményezett kollektív munkaügyi vitára, egyeztetésre nem került sor, ezért küldöttközgyűlése a 2016. november 6-i ülésén munkabeszüntetést hirdetett 2017. február 8-án 00.00 órától február 10-én 00.00 óráig a teherfuvarozást, február 16-án 00.00 órától február 18-án 00.00 óráig a személyszállítást és az áru fuvarozást, február 23-án 00.00 órától február 28-án 00.00 óráig a személyszállítást és az áru fuvarozást, március 6-ától határozatlan ideig a személyszállítást és az áru fuvarozást érintően a kérelmezett működési területén.

A kérelmezett követelése a sztrájjal összefüggésben:

1. A mozdonyvezetők részére a 8 órás teljes napi munkaidőnél rövidebb munkaidő 7,6 óra kerüljön megállapításra az egészségi ártalom vagy veszély kizárása érdekében – az Mt. 205. § (3) bekezdése szerint -, amelyhez a szükséges vizsgálatokat folytassa le az egészségi alkalmasság tekintetében tanúsító szervezetként eljáró Vasút-egészségügyi Szolgálat Nonprofit Közhasznú Korlátolt Kft.

2. A foglalkozás-egészségügyi szempontból alkalmatlanná vált mozdonyvezetők más munkakörben történő továbbfoglalkoztatása a korábbi munkakörben foglalkoztatott munkavállalók egyéni bruttó átlagkeresetének 85%-áért.

3. A más munkakör betöltéséhez szükséges kompetencia/végzettség megszerzésének költségterítése és biztosítása.

4. A foglalkozás-egészségügyi kockázatot csökkentő/kezelő szakmai előadások és konzultációk, évente legalább 8 órás időtartamban a személyre szabott életmód tanácsadás.

5. Kötelező valódi egészségmegőrző programok biztosítása évente egyhetes időtartamú prevenciós, vagy évente kéthetes időtartamú helyreállító programok keretében.

5.Mpkf.690.186/2016/3.

6. A munkáltató kössön tőkefedezeti járadékbiztosítást, amely azt az esetet kezeli, amikor nem áll módjában más megfelelő munkakört felajánlani a foglalkozás-egészségügyi szempontból alkalmatlanná vált munkavállaló számára.
7. Kiegészítő biztosítások megkötése baleseti halál, baleseti rokkantság, baleseti eredetű műtéti térítés és baleseti eredetű kórházi napi térítés eseteire.
8. A vállalat lássa el megfelelő minőségű és kifogástalan állapotú járművezetői székekkel (mint munkavédelmi védőeszközzel) valamennyi saját és általa üzemeltetett járművet, így biztosítva a mozdonyvezetők az egész testre ható káros rezgések elleni védelmét.
9. A járművek zajterhelését csökkentsék a régebbi „rekordfutás-teljesítménnyel” rendelkező gépek esetében utólagos hangszigeteléssel is.
10. A munkáltató lássa el klímaberendezéssel a saját és az általa üzemeltetett járművek vezetőállását, hogy a mozdonyvezetők ne kapjanak hőgutát a nyári tartós kánikulában. Legyen a járműkiállítás feltétele a működő klímaberendezés.
11. Klímaberendezéseken kerüljön feltüntetésre a javítás és karbantartás időpontja.
12. Szüntessék meg a vezetőállások nyílászáróinak a nem megfelelő tömítettségéből fakadó, az egészségre káros, erős huzat hatását és huzatterhelését.

A kérelmezett a 2016. november 17. napján kelt levelében jelezte a kérelmezőnek, hogy továbbra is a kollektív munkaügyi vita lebonyolítását tartja célszerűnek szemben a munkaharccal, amelyre a felkészülés a követelések összetettsége miatt időt vesz igénybe. Erre tekintettel az egyeztetés megkezdésének időpontjául 2016. november 24. napjának 8:00 óráját javasolta.

Az elsőfokú végzés indoklása szerint a sztrájk a munkavállalók érdekvédelmének végső eszköze, amennyiben a felek vitájában az előzetes egyeztető eljárás nem vezetett eredményre, illetőleg az egyeztető eljárás a sztrájkot kezdeményezőnek fei nem róható ok miatt nem jött létre. Az egyeztető eljárás megkezdésének előfeltétele, hogy a szakszervezet olyan konkrét célokat és követeléseket fogalmazzon meg, amelyek elérése érdekében a feleknek - a sztrájkot elkerülendő - egyeztetniük kell egymással. Az érdemi egyeztetéshez elengedhetetlen, hogy a felek a követelések tárgyában alapos felkészültséggel vegyenek részt, ellenkező esetben az egyeztető tárgyalások formálissá válnak. A felkészültség előfeltétele, hogy megfelelő idő álljon a munkáltató rendelkezésére a tájékozódásra, az információk beszerzésére, esetlegesen szakértői együttműködés bevonására, mivel a munkáltató csak alapos tényfeltárási vizsgálatot követően vállalhat kötelezettséget az egyes munkavállalói követelések teljesítésére. A szakszervezet együttműködési kötelezettségébe tartozik, hogy a munkáltatónak lehetőséget adjon az alapos felkészülésre.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kérelmező megsértette az együttműködési kötelezettségét, amikor 2016. november 2. napján kelt levelében közölt követeléseit tekintetében nem adott lehetőséget a kérelmezettnek sem a felkészülésre, sem a tájékozódásra, sem pedig az előadott követelések teljesíthetőségének vizsgálatára. Az elsőfokú bíróság e körben utalt arra is, hogy amennyiben a 2016. november 2-i levelet még aznap kézhez vette volna a kérelmezett, akkor sem lett volna elegendő csupán 2 napot biztosítani az 5 főbb pontban és mintegy 40 alpontban megfogalmazott, igen szerteágazó és összetett követelések vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy ha a munkavállalók az előzetes egyeztető eljárás lefolytatása nélkül, azonnal a sztrájkkal kívánnak élni, azzal a sztrájkot teszik súlytalanná, illetőleg a sztrájkot üresítik ki. A feleknek ezért a sztrájkot megelőzően - a jóhiszeműség és tisztesség elve alapján, együttműködési kötelezettségüknek eleget téve - törekedniük kell az egyeztető tárgyalások érdemi lefolytatására. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az egyeztető eljárás

5.Mpkf.690.186/2016/3.

meghiúsulása a kérelmező magatartására vezethető vissza, mivel a kérelmező nem adott lehetőséget a kérelmezettnek a követelések és azok teljesíthetőségének vizsgálatára. A kérelmező figyelmen kívül hagyta a kérelmezett kérését a felmérés eredményeinek közös értékelésére, ezen túlmenően a kérelmező olyan időpontot javasolt az egyeztető tárgyalások megkezdésére, amelyre a kérelmezett nem tudott felkészülni. Figyelmen kívül hagyta továbbá a kérelmező a kérelmezett azon nyilatkozatát, amely szerint a kérelmezett a követelésekkel kapcsolatos vizsgálat befejezését követően haladéktalanul egyeztetni kíván a kérelmezővel a kollektív munkaügyi vita időpontjáról.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kérelmező által kezdeményezett sztrájk a sztrájk törvény 3. § (1) bekezdésébe és 2. § (1) bekezdésébe ütközik, ezért az jogellenes.

Az ítélet ellen benyújtott fellebbezésében a kérelmező kérte az elsőfokú végzés megváltoztatását a kérelmében foglaltak szerint.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése több szempontból is jogsértő.

A kérelmező arra hivatkozott, hogy a 2016. november 2-án kelt levelét még aznap, a 2016. november 4-i postai kézbesítés előtt eljuttatta a kérelmezettnek elektronikus úton és futárszolgálat igénybe vételével is. E körben hivatkozott a 335/2012.(XII. 4.)Korm. rendelet 20.§(2) és (4)bekezdéseire.

A kérelmezett a 2016. november 2. keltű levélre csak azt követően válaszolt, illetőleg csak azután kezdett érdemben foglalkozni a kollektív munkaügyi vita kérdésével, hogy tudomást szerzett a kérelmező sztrájkfelhívásáról. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a kérelmezett ezen magatartásával megsértette a jóhiszeműség és a tisztesség elve mentén történő együttműködési kötelezettségét.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a kérelmező nem adott lehetőséget a kérelmezettnek a felkészülésre. A kérelmezett már a 2016. augusztus 18-án kelt levél alapján ismerhette a felmérések valamennyi kérdését. A felmérések alapját a mindennapi gyakorlatban kötelező szabályok, előírások, az E.1.sz. Utasításban foglaltak szolgáltatták. Az e körben történő egyeztetéshez a munkáltatónak jelentős felkészülésre nem lehetett szüksége. A szociális állapotokat rögzítő felmérés eredményeiről a kérelmezettnek már korábbi jelzések alapján is tudomása lehetett. A kérelmező a felmérőkön alapuló helyzetelemzés eredményeit a kérelmezett részére átadta, kezdeményezve ezzel a jóhiszeműség, tisztesség elve és az együttműködési kötelezettség alapján az eredmények közös kiértékelését.

A kérelmezett ellenkérelmében az elsőfokú végzés hatályában történő fenntartását, a sztrájk jogellenességének megállapítását kérte a Sztv. 1.§(3)bek, 2.§(1)bek. b)pontja, 3.§.(1)bek. a)pontja, továbbá az Mt. 6.§(2)bek. és 7.§(1)bekezdései alapján.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a kérelmezett a 2016. november 2-án kelt levelében egyoldalúan, 2016. november 4. napjára meghatározott egyeztetéssel nem adott elegendő időt és lehetőséget a kérelmezettnek a szerteágazó követelések vizsgálatára, illetőleg a felkészülésre. Ezzel szemben a kérelmezett együttműködési szándékát igazolja, hogy szakértők bevonásával vizsgálatot indított, továbbá a kérelmezett vezetői értekezlete 2016. november 7-én érdemben tárgyalta a kérelmező 2016. november 2-i levelében közölt követeléseit, meghatározva a követelések vizsgálatával kapcsolatos feladatokat is.

A kérelmezett szerint a kérelmező magatartásának és az eljárás adatainak ismeretében nem releváns a kérelmező azon hivatkozása, hogy a 2016. november 2-án kelt levelét még aznap eljuttatta a kérelmezettnek.

A kérelmező 2016. augusztus 18-i levelében tett közlések nem értelmezhetőek a kérelmezett teljes

5.Mpkf.690.186/2016/3.

körű tájékoztatásának, a levél pusztán a munkakörülményekkel kapcsolatos felmérés megkezdésére utalt.

A fentieken túl a kérelmezett bejelentette, hogy az elsődleges vizsgálatok lezárását követően, 2016. november 24-én és 2016. december 1-jén a kérelmező követeléseinek jelentős része tekintetében a felek között elvi szintű megállapodás jött létre.

A kérelmezett megjegyezte továbbá azt is, hogy a sztrájkfelhívás időpontjában, illetőleg a kérelem benyújtásakor nem volt, és nem is lehetett érdekvita a felek között, mivel a kérelmezett nem volt abban a helyzetben, hogy a sztrájkkövetelésekre érdemben nyilatkozzon – a felek között tehát kollektív munkaügyi vitának nem is volt helye.

A kérelmező fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított, lényegében helyes tényállást azzal egészíti ki, hogy a kérelmezett a 2016. november 2-án kelt levelében tételelesen a következő követeléseket terjesztette elő, kérve a kérelmezettől az egyeztető eljárás lefolytatását.

„I. A közlekedésbiztonságai befolyásoló, közvetve veszélyeztető állapotokat megszüntető követelések:

1. A munkáltató biztosítson megbízhatóan működő korszerű mozdonyrádiókat, illetve megfelelően működő frekvenciacsatornákat. Követeljük, hogy a rádióforgalmazás áldatlan állapotából fakadó közlekedésbiztonságot veszélyeztető viszonyokat számolja fel a cégvezetés a Keleti Pályaudvar területén.
2. A vállalat lássa el valamennyi járművét az utasítások szerinti kellő számú zárjelző tárcsával.
3. Az összes vasúti jármű esetében a működőképes ablaktörlő kijárási feltétel legyen, ezzel csökkentve a nem működő ablaktörlő berendezésből fakadó közlekedésbiztonsági kockázatot.
4. A működő páramentesítő szintén legyen a kijárási feltétele, a jármű csak így vehessen részt a vasúti közlekedésben.
5. A kijárási feltétele legyen a homokkal feltöltött és megfelelően működő homokoló berendezés.
6. A járműveken található valamennyi jelzőlámpa és műszervilágítás működjön.
7. A járműveken valamennyi nyílászáró hibátlanul működjön, és az ajtók zárhatósága biztosított legyen.
8. Az önműködő és kiegészítő fékberendezések megtelevő műszaki állapota és kifogástalan működése nélkül a jármű nem járhat ki és nem vehet részt a közlekedésben.
9. Az utasítások szerinti járművekre rendszeresített megfelelő számú rögzítő sarukat biztosítsa a munkáltató, illetve ezek hiányában szintén nem vehet részt a forgalomban a jármű.
10. A szélvédők, oldalablakok és tükrök legyenek épek és tiszták. A közlekedésben repedt üveggel jármű ne vehessen részt. Konkrétan követeljük a jelentős számú Desiro típusú motorvonat esetében a repedt szélvédők és oldalablakok cseréjét, a közlekedésbiztonsági kockázat megszüntetését.
11. Az a jármű ne járhasson ki, melyen nincsen, illetve hiányos az elsősegély doboza.

II. A vasúti járművek műszaki állapotaival összefüggő követelések:

1. Kijárni csak olyan járművel lehessen, melyből nem szivárog vagy folyik a hűtőfolyadék.
2. Kijárni csak azzal a járművel lehessen, melyből nem szivárog vagy folyik a kenőanyag.
3. Olyan járművel, melyből a tüzelőanyag (gázolaj) szivárog vagy folyik, kijárni nem lehet.
4. Az a jármű, melyből szivárog vagy folyik a hidraulika olaj, nem vehet részt a közlekedésben.
5. Az a jármű, melynek a kipufogógáz rendszere hibás, nem járhat ki.
6. Azokban az esetekben, mikor a villamos mozdony transzformátor olaj tömörsége és/vagy a légsűrítő-olajkör tömörsége nem biztosított, az adott jármű a közlekedésben nem vehet részt.
7. Az utasítás szerinti a járművekre rendszeresített szerszámokat, tartalékbiztosítókat és

5.Mpkf.690.186/2016/3.

tartalékizzókát a munkáltató biztosítsa. Ha erre nem képes, szüntesse meg a mozdonyvezető hibaelhárítási kötelezettségét.

III. A vasúti járművek munkavédelmi szempontból kifogásolható, illetve az emberi egészséget terhelő hatások és kockázatok megszüntetése iránti követelések:

1. A vállalat lássa el megfelelő minőségű és kifogástalan állapotú járművezetői székekkel (mint munkavédelmi védőeszközzel) valamennyi saját és általa üzemeltetett járművet, így biztosítva a mozdonyvezetők az egész testre ható káros rezgések elleni védelmét.

2. A járművek zajterhelést csökkentsék a régebbi, „rekord futásteljesítménnyel” rendelkező gépek esetében utólagos hangszigeteléssel is.

3. A munkáltató lássa el klímaberendezéssel a saját és az általa üzemeltetett járművek vezetőállását, hogy a mozdonyvezetők ne kapjanak hőtűt a nyári tartós kánikulában. Legyen a jármű kijárási feltétele a működő klímaberendezés.

4. A klímaberendezéseken kerüljön feltüntetésre a javítás és karbantartás időpontja, hónap, nap szerint.

5. Szüntessék meg a vezetőállások nyílászáróinak a nem megfelelő tömítettségéből fakadó, az egészségre káros erős huzathatását, jelentős huzatterhelését.

6. A járművek külső és belső tisztására fordítson nagyobb figyelmet a munkáltató.

7. A közlekedésben csak olyan jármű vegyen részt, melynek kezelőszervei, a kapcsolók állapota munkavédelmi szempontból kifogástalan.

8. Fertőzés elleni védőfelszerelés biztosítása olyan helyeken, ahol a vágányok olajsárral és/vagy emberi ürülékkel szennyezettek. Ilyen például a Lajosmizse állomás, ahol a mozdonyvezetőnek kapcsolást kell végeznie vagy a budapesti Déli pályaudvar, ahol a takarítás végtermékei a tároló vágányokon rohadnak és bomlanak le.

IV. A mozdonyvezetők öltöző, pihenőhelyiségei és tisztálkodási lehetőségei

1. Követeljük, hogy az alkoholszondáztaás esetében a munkáltató a készülékhez kapcsolódó higiénés protokoll szerint biztosítsa minden alkalommal a steril csutorát. Elfogadhatatlanok a jelenlegi állapotok, mert a telephelyvezetők a személyre kiadott csutorához elmosási kötelezettséget írtak elő vagy gumicsődarabot rendszeresítettek. Az előbb említett gyakorlat fertőzésveszélyt hordoz magában.

2. Követeljük, hogy Füzesabony telephelyen legyenek használható és elfogadható minőségű WC és zuhanyzó helyiségek, jelenleg ezek szinte használhatatlanok. A hivatkozott telephelyen legyen biztosított minden mozdonyvezető számára zárható öltözőszekrény, illetve megfelelő méretű pihenőhelyiség. Kerüljön kialakításra étkezésre alkalmas helyiség, ahol a mozdonyvezetők kulturáltan eltölthetik a munkaközi szünetet is.

3. Követeljük, hogy Püspökladány telephelyen kerüljenek felújításra a zuhanyzó és WC helyiségek, illetve pótolják a hiányzó csaptelepeket és elektromos aljzatokat,

4. Követeljük, hogy Pusztaszabolcs telephelyen a zuhanyzóhelyiség, a mellékhelyiség folyamatosan legyen tisztán tartva és legyen biztosítva a kéztisztítószer és eü. papír a dolgozók számára. Továbbá kerüljön kialakításra megfelelő méretű pihenőhelyiség.

5. Követeljük, hogy budapesti Keleti pályaudvar telephelyén a mozdonyvezetők tartózkodási helyiségét újítsák fel, és szereljenek fel klímaberendezést.

6. Követeljük, hogy Baja állomáson kerüljön kialakításra a mozdonyvezetők számára külön pihenőhelyiség.

V. A mozdonyvezetők foglalkozás-egészségügyi alkalmasságának megőrzése érdekében, illetve, a hivatásra alkalmatlanná vált kollégák sorsát méltányosan és humánusan kezdő vállalati gondoskodás kialakításához és működtetéséhez kapcsolódó követeléseink:

1. a mozdonyvezetők részére a teljes napi munkaidőnél rövidebb munkaidő kerüljön megállapításra (7,6 óra) az Mt. 205. szakasz (3) bekezdés szerint, melyhez a megállapító vizsgálatokat folytassa le

5.Mpkf.690.186/2016/3.

a Vasútegészségügyi Kft.

2. a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná vált mozdonyvezetők számára a más munkakörben történő foglalkoztatás, a korábbi munkakörében foglalkoztatott munkavállalók egyéni bruttó átlagkeresetének 85%-ért

2.1. a más munkakör betöltéséhez szükséges kompetencia/végzettség megszerzésének költségtérítési biztosítása

2.2. foglalkozás-egészségügyi kockázatot csökkentő/kezelő szakmai előadások és konzultációk évente legalább 8 órás időtartamban, személyre szabott életmód tanácsadás

2.3. kötelező valódi egészségmegőrző programok biztosítása, évente 1 hetes időtartamú prevenció vagy évente 2 hetes időtartamú helyreállító programok keretében

2.4. a munkáltató kössön tőkefedezeti járadékbiztosítást, mely azt az esetet kezeli, amikor nem áll módjában más megfelelő munkakört felajánlani a foglalkozás-egészségügyileg alkalmatlanná vált munkavállaló számára

2.5. kiegészítő biztosítás: baleseti halál, baleseti rokkantság, baleseti eredetű műtéti térítés és baleseti eredetű kórházi napi térítés eseteire.”

A másodfokú bíróság az így kiegészített tényállást figyelembe véve megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás adatainak helyes és okszerű mérlegelésével, a logika szabályainak megfelelő, helytálló következtetéssel, a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg döntését, és azt lényegében megfelelő indokolással támasztotta alá.

Az elsőfokú végzés ellen kizárólag a kérelmező terjesztett elő fellebbezést, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú végzést e fellebbezés jogi érvelése alapján vizsgálta felül.

A kérelmező a fellebbezésében mindenek előtt arra hivatkozott, hogy a 2016. november 2-én kelt levél tartalmát a kérelmezett már 2016. november 4. előtt megismerhette, mivel azt a kérelmező a keltezés napján e-mailben és futár útján is megküldte részére.

A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a kérelmezett 2016. november 18-án kelt ellenkérelmében nyilatkozott arról, hogy beadványát – amelyben utalt arra, hogy 2016. november 4-én vette át a kérelmező levelét - közvetlenül a kérelmezőnek is megküldte. A kérelmező az eljárást befejező 7. sorszámú végzés kézhezvételének napjáig, azaz 2016. december 1-jéig, illetőleg a fellebbezés előterjesztéséig nem tette vitássá a kérelmezett előadását a levél kézhezvételének időpontjáról.

A másodfokú bíróság e körben utal arra, hogy a kérelem elbírálása szempontjából a 2016. november 2-án kelt levél tényleges kézhezvételének napja nem releváns. A másodfokú bíróság ugyanis osztotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, amely szerint a kérelmezett által kitűzött 2016. november 4-i határidő még akkor sem lett volna elegendő az egyeztetésre, ha a kérelmezett a levelet még a keltezés napján, 2016. november 2-án kézhez vette volna.

A kérelmező alaptalanul hivatkozott fellebbezésében arra, hogy a felmérő ívet a 2016. augusztus 18-án kelt leveléhez csatolta, és ezáltal a kérelmezettnek lehetőséget és kellő időt adott arra, hogy az egyeztetésre felkészüljön. A kérdőívekből ugyanis a kérelmezett csak a felmérés tematikájáról szerezhetett tudomást, a felmérés eredményét – és ehhez kapcsolódóan a kérelmező követeléseit - ekkor még nem ismerhette meg. Mivel a kérelmező igen részletes, több szakterületet is érintő konkrét követelése csak a 2016. november 2-án kelt levélből tűntek ki, a 2016. november 4-re kitűzött egyeztetési határidő semmiképpen nem lehetett a kérelmezett számára elegendő ahhoz, hogy a követelésekről kialakítsa szakmai álláspontját, illetőleg érdemben nyilatkozzon vagy tárgyalni kezdjen.

Helytállóan hivatkozott a kérelmező arra, hogy a kérelmezett nem tett eleget együttműködési kötelezettségének, amikor a 2016. november 2-án kelt levelet válasz nélkül hagyta 2016. november 17-ig, azaz mindaddig, amíg a kérelmező sztrájkfelhívásáról tudomást nem szerzett. A kérelmezett ezen magatartása a jóhiszeműség és tisztesség elvét is sérti. A kérelmezettől az együttműködési kötelezettségére tekintettel elvárható lett volna, hogy a kérelmező levelére még a sztrájkfelhívás előtt olyan választ adjon, amelyből kitűnik, hogy a konkrét követeléseket ténylegesen vizsgálja, és hajlandó azok tekintetében az egyeztetésre.

A végzés felülvizsgálatakor azonban a másodfokú bíróság nem ennek a körülménynek tulajdonított jelentőséget. A másodfokú bíróság e körben az elsőfokú bíróság álláspontját osztva maga is kiemeli, hogy a sztrájk a munkavállalók érdekvédelmének olyan végső eszköze, amelynek igénybe vétele akkor jogszerű, ha a felek között nem vezet eredményre az előzetes egyeztető eljárás. Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy az előzetes eljárás csak a felek alapos felkészültsége mellett folytatható le érdemben, az alapos felkészüléshez azonban elegendő idő szükséges – különösen, ha számos, a munkaviszony és a munkabiztonság több területét is érintő szakmai és szociális jellegű kérdést kell a feleknek megvitatniuk.

Az 1989. évi VII. tv. (Sztv.) 3.§(1)bekezdése taxatív módon határozza meg azon eseteket, amikor a sztrájk jogellenesnek minősül, ezen esetek közé tartozik a Sztv. 1.§(3)bekezdésének és 2.§(1)bek. b)pontjának megsértése.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a sztrájkot kezdeményező kérelmezőnek felróható ok miatt nem jött létre a sztrájkot megelőző egyeztető eljárás. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a végzés 5. oldalának utolsó bekezdésében helytállóan állapította meg azt is, hogy a kérelmező megsértette az együttműködési kötelezettségét, amikor a 2016. november 2-i keltű levelében megfogalmazott követeléseinek tekintetében a kérelmezettnek nem adott elegendő időt a felkészülésre, a tájékozódásra, illetőleg a vizsgálatra.

Az elsőfokú bíróság e megállapításokkal egyidejűleg csak a Sztv. 2.§(1)bekezdését jelölte meg a végzés indokolásában. A másodfokú bíróság az elsőfokú végzésben rögzített jogi érvelést ezért akként pontosítja, illetőleg azzal egészíti ki, hogy a sztrájk jogellenessége körében utal a Sztv. 1.§(3)bekezdésére és a 2.§(1)bek. b)pontjára, amelyeket az elsőfokú bíróság helyes jogi álláspontja szerint a kérelmező egyidejűleg megsértett.

A kérelmezett nem terjesztett elő fellebbezést, észrevételeiben azonban kérte annak megállapítását, hogy a kérelmező által bejelentett sztrájk az Mt. 6.§(2)bekezdésébe és 7.§(1)bekezdésébe ütköző módon is jogellenes.

A másodfokú bíróság ezzel összefüggésben kiemeli, hogy az elsőfokú végzés indokolása a fentiek szerint részletesen tartalmazza a sztrájk jogellenességének okait, és a kérelmezett a végzés indokolása ellen sem élt jogorvoslattal. Fellebbezés hiányában nem vizsgálható a kérelmezettnek az Mt. rendelkezéseire vonatkozó kérelme. A másodfokú bíróság erre figyelemmel hangsúlyozza, hogy a jogellenesség körében adott, az elsőfokú végzésben foglalt indokolás a másodfokú eljárásban már nem bővíthető.

A kérelmezett észrevételeiben arra is hivatkozott, hogy a 2016. november 2-i levélben foglalt követelésekkel már a 2016. november 7-én megtartott vezetői értekezleten érdemben foglalkozott. A másodfokú bíróság az elsőfokú végzés felülvizsgálatakor figyelmen kívül hagyta a kérelmezett ezen egyoldalú bejelentését, különös tekintettel arra, hogy a kérelmezett ezen érvelését az elsőfokú eljárásban nem terjesztette elő. Hasonló okból nem vette figyelembe a másodfokú bíróság az észrevételekben hivatkozott azon „elvi szintű” megállapodásokat, amelyek a kérelmezett előadása

5.Mpkf.690.186/2016/3.

szerint 2016. november 24-én és 2016. december 1-jén, a sztrájkfelhívás és a jelen eljárás megindítása után jöttek létre.

A másodfokú bíróság észlelte azt az elírást, amely szerint az elsőfokú végzés 7. oldalán a bíróság az illetékfizetési kötelezettség megállapítása körében az alperesre utalt. A másodfokú bíróság megállapította, hogy a szövegben „alperes” helyett nyilvánvalóan „kérelmező” értendő.

A másodfokú bíróság a Pp. 257.§(1) bekezdése alapján, tárgyaláson kívül határozott, döntését a Pp. 259.§ értelmében hozta meg, és az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 253.§(2) bekezdése alapján hagyta helyben.

A sikertelenül fellebbező kérelmező helyett az eljárás illetékét személyes illetékmentessége folytán az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. §-a értelmében, az Itv. 5.§-ra is figyelemmel.

A kérelmező fellebbezése nem vezetett eredményre, erre figyelemmel a Pp. 78.§(1) bek. alapján köteles viselni a kérelmezett első- és másodfokú eljárási költségeit. A másodfokú eljárás költségének összegét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.)IM rendelet 3.§(5) bekezdése alapján az elsőfokú eljárás fellebbezéssel nem támadott költségének 50%-ban állapította meg.

Budapest, 2016. december 20.

Mészárosné dr. Szabó Judit s. k.
a tanács elnöke

dr. Dobos Katalin s. k.
előadó bíró

Siposné dr. Takács Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelélül: